

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА»**

Факультет/інститут філології

Кафедра слов'янських мов

СИЛАБУС

ДЕРЖАВНОЇ АТЕСТАЦІЇ (Польська мова і література)

Освітня програма	Польська мова і література. Перший (бакалаврський) рівень
Спеціальність	035 Філологія. 035.33 Слов'янські мови та літератури (переклад включно), перша - польська
Галузь знань	03 Гуманітарні науки

Затверджено на засіданні кафедри
Протокол № 1 від “27” серпня 2019 р.

ЗМІСТ

1. Загальна інформація
2. Анотація до державної атестації
3. Мета та цілі державної атестації
4. Результати здачі державної атестації
5. Організація проведення державної атестації
6. Система оцінювання державної атестації
7. Політика доброчесності
8. Рекомендована література

1. Загальна інформація	
Назва дисципліни	Атестація
Викладач (-і)	Кафедра слов'янських мов Кафедра світової літератури і порівняльного літературознавства
Контактний телефон викладача	+(0342) 59-60-63 (0342) 59-61-44
Е-mail викладача	ksm@pnu.edu.ua ksl@pnu.edu.ua
Формат дисципліни	Очна
Обсяг дисципліни	1,5 кредити ЄКТС (45 год)
Посилання на сайт дистанційного навчання	http://www.d-learn.pu.if.ua
Консультації	Консультації перед атестацією проводяться відповідно до електронного розкладу, розміщеного на сайті університету (URL: http://asu.pnu.edu.ua/cgi-bin/timetable.cgi)
2. Анотація до атестації	
<p>Атестація випусників за освітнім рівнем бакалавра здійснюється Екзаменаційною комісією після завершення теоретичної та практичної частини навчання на підставі оцінки рівня загальнопрофесійних і спеціалізовано-професійних компетентностей випусників, передбачених відповідним рівнем національної рамки кваліфікацій і освітньо-професійною програмою підготовки фахівців за спеціальністю 035 Філологія 035.33 Слов'янські мови та літератури (переклад включно), перша – польська.</p> <p>Для проведення атестації випусників Університету за освітнім рівнем бакалавра створюється Екзаменаційна комісія строком на один календарний рік. Формування, організацію роботи та контроль за діяльністю Екзаменаційної комісії здійснює ректор Університету.</p> <p>Атестація випусників проводиться у формі складання комплексного підсумкового іспиту з польської мови і літератури з методикою викладання або захисту випускної кваліфікаційної роботи бакалавра.</p> <p>Атестація здобувачів вищої освіти регламентується Положенням про порядок та організацію роботи Екзаменаційної комісії у ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» (затверджено Вченою радою Державного вищого навчального закладу «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» (протокол №1 від 27 січня 2015 р.), введено в дію наказом ректора Державного вищого навчального закладу «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» (№33 від 27 січня 2015 р.)) та Положенням про порядок замовлення, видачі та обліку документів про освіту державного зразка в Державному вищому навчальному закладі «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» (наказ № 341 від 03 червня 2015 р.).</p>	
3. Мета та завдання атестації випусників	
<p>Атестація здійснюється з метою встановлення фактичної відповідності засвоєних здобувачами вищої освіти рівня та обсягу знань, умінь, інших компетентностей вимогам стандартів вищої освіти за спеціальністю 035 Філологія 035.33 Слов'янські мови та літератури (переклад включно), перша – польська. Атестація проводиться для прийняття рішення про присвоєння випусникам відповідної кваліфікації та видачу диплома (звичайного зразка чи з відзнакою) та розробки пропозицій щодо поліпшення якості підготовки фахівців за вказаною спеціальністю.</p>	

4. Результати атестації випусників

Здатність здійснювати науковий аналіз мовного, мовленнєвого й літературного матеріалу, інтерпретувати та структурувати його з урахуванням методологічних принципів лінгвістичної науки, послуговуватися метамовою лінгвістики, формулювати узагальнення на основі самостійно опрацьованих даних, дотримуватися правил академічної доброчесності, створювати, аналізувати й редагувати тексти наукового стилю; обирати оптимальні дослідницькі підходи й методи для аналізу конкретного лінгвістичного матеріалу.

Усвідомлення структури філологічної науки та її теоретичних основ.

Здатність використовувати в професійній діяльності знання про мову як особливу знакову систему, її природу, функції, рівні.

Здатність використовувати в професійній діяльності знання з теорії та історії польської мови та літератури, методик викладання.

Використовувати польську мову в усній та письмовій формі, у різних жанрово-стильових різновидах і регістрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному), для розв'язання комунікативних завдань у побутовій, суспільній, навчальній, професійній, науковій сферах життя.

Здійснювати лінгвістичний, літературознавчий та спеціальний філологічний аналіз текстів різних стилів і жанрів.

Знати й розуміти основні поняття, теорії та концепції обраної філологічної спеціалізації, уміти застосовувати їх у професійній діяльності.

Збирати, аналізувати, систематизувати й інтерпретувати факти мови й мовлення й використовувати їх для розв'язання складних задач і проблем у спеціалізованих сферах професійної діяльності та/або навчання.

Мати навички управління комплексними діями або проектами при розв'язанні складних проблем у професійній діяльності в галузі обраної філологічної спеціалізації та нести відповідальність за прийняття рішень у непередбачуваних умовах.

Мати навички участі в наукових та/або прикладних дослідженнях у галузі філології.

Застосовувати сучасні методики та інноваційні технології для успішного й ефективного здійснення професійної діяльності та забезпечення якості наукового та/або прикладного дослідження в конкретній філологічній галузі.

Дотримуватися правил академічної доброчесності.

5. Організація проведення атестації

Ознаки курсу

Семестр	Спеціальність	Курс (рік навчання)	Нормативний / Вибірковий
8	035 Філологія 035.33 Слов'янські мови та літератури (переклад включно), перша – польська	4	Нормативний

КОМПЛЕКСНИЙ ІСПИТ З ПОЛЬСЬКОЇ МОВИ І ЛІТЕРАТУРИ З МЕТОДИКОЮ ВИКЛАДАННЯ

Кваліфікаційний іспит з польської мови і літератури з методиками викладання повинен виявити рівень науково-теоретичної та практичної підготовки, показати глибину розуміння суті мовних явищ; знання обов'язкової та додаткової спеціальної літератури, глибину професійних знань, вмінь та навичок студента та рівень підготовленості до майбутньої професійної діяльності. Екзаменаційний білет включає по одному питанню з кожної з таких дисциплін: польська мова, історія польської літератури, методика викладання польської мови, методика викладання польської літератури; інтегроване

практичне завдання (аналіз речення, фонетичний, морфологічний, словотвірний аналіз вибраних слів у реченні). Зміст екзаменаційних білетів розглядається та затверджується на засіданнях випускових кафедр.

Комплексний підсумковий іспит зі спеціальності відбувається в усно-письмовій формі.

Програмові вимоги

Сучасна польська мова

1. Język polski wśród innych języków słowiańskich. Dyskusyjny charakter kwestii dotyczącej powstania literackiego języka polskiego.
2. Etapy rozwoju literackiego języka polskiego.
3. Wybitni językoznawcy polscy.
4. Fonetyka jako dział językoznawstwa. Zagadnienia badań fonetycznych.
5. System samogłosek współczesnego języka polskiego. Klasyfikacja samogłosek.
6. Klasyfikacja spółgłosek polskich. Dystynktywne cechy spółgłosek języka polskiego.
7. Akcent we współczesnym języku polskim. Enklityki i proklityki. Sylaba w języku polskim.
8. Zmiany fonetyczne w artykulacji głosek. Asymilacja.
9. Morfonologia jako dział gramatyki. Pojęcie alternacji. Typy alternacji.
10. Alternacje samogłoskowe we współczesnym języku polskim.
11. Alternacje spółgłoskowe we współczesnym języku polskim.
12. Morfologia, zagadnienia morfologii. Pojęcie morfemu. Klasyfikacja morfemów.
13. Podział leksemów na części mowy. Kryteria podziału leksemów: semantyczne, morfologiczne, syntaktyczne.
14. Pojęcie kategorii gramatycznych. Kategorie gramatyczne imienne i werbalne w języku polskim.
15. Rzeczownik. Deklinacje rzeczownikowe. Osobliwości odmiany rzeczownika polskiego.
16. Przymiotnik. Charakterystyka paradygmatu przymiotnikowego we współczesnym języku polskim. Stopniowanie przymiotnika.
17. Klasyfikacja liczebników. Odmiana liczebników głównych (od 1 do 4; 5-10, 20-40, 50, 100).
18. Liczebniki zbiorowe i porządkowe. Osobliwości użycia. Odmiana.
19. Charakterystyka fleksyjna zaimka. Podział zaimków ze względu na znaczenie i sposób odmiany.
20. Odmiana zaimków osobowych.
21. Gramatyczne kategorie czasownika w języku polskim.
22. Koniugacje czasownikowe.
23. Charakterystyka kategorii osoby czasownika. Kategoria czasu czasownika.
24. Charakterystyka kategorii aspektu czasownika. Kategoria strony w języku polskim.
25. Osobowe i nieosobowe formy czasownikowe w języku polskim.
26. Imiesłowy przymiotnikowe i przysłówkowe. Gramatyczne kategorie imiesłowu.
27. Nieodmienne części mowy: przysówek, partykuła, spójnik, przyimek, wykrzyknik.
28. Słowotwórstwo jako dział nauki o języku. Pojęcie motywacji słowotwórczej.
29. Typy formantów słowotwórczych w języku polskim.
30. Typy derywacji: modyfikacja, transpozycja, mutacja.
31. Typy derywacji ze względu na formant.
32. Kategoria słowotwórcza a typ słowotwórczy.
33. Słowotwórstwo rzeczowników. Kategorie słowotwórcze derywatów rzeczownikowych.
34. Derywaty złożone. Skrótowce: głoskowce, literowce, sylabowce.
35. Słowotwórstwo czasowników. Pojęcie pary aspektowej.
36. Słowotwórstwo przymiotników.
37. Słowotwórstwo przysłówków. Stopniowanie przysłówków.
38. Składnia jako dział gramatyki. Przedmiot i zagadnienia składni.
39. Klasyfikacja typów wypowiedzi w języku polskim. Zdanie i równoważnik zdania.
40. Związki gramatyczne między wyrazami. Pojęcie akomodacji w składni polskiej.

41. Orzeczenie. Typy orzeczenia (przykłady).
42. Podmiot. Typy podmiotu (przykłady).
43. Przydawka: typy (przykłady).
44. dopełnienie: typy (przykłady).
45. Okolicznik: typy (przykłady).
46. Parataksa i hipotaksa. Typy wypowiedzeń złożonych.
47. Zdanie złożone współrzędnie.
48. Zdanie złożone podrzędnie.
49. Szyk wyrazów w zdaniu.
50. Mowa zależna i niezależna.
51. Interpunkcja w języku polskim.

Методика викладання польської мови як іноземної:

1. Pojęcie glottodydaktyki. Współczesne tendencje w glottodydaktyce. Metoda komunikacyjna.
2. Nauczanie leksyki. Kompetencja leksykalna. Dobór materiału leksykalnego. Gęstość słownictwa. Słowniki.
3. Nauczanie leksyki. Techniki nauczania.
4. Nauczanie fleksji imiennej. Podstawowe zasady nauczania.
5. Nauczanie fleksji werbalnej. Podstawowe zasady nauczania.
6. Nauczanie gramatyki. Kompetencja gramatyczna. Techniki nauczania gramatyki.
7. Nauczanie i rozwijanie rozumienia ze słuchu. Techniki nauczania. Podstawowe zasady nauczania rozumienia ze słuchu.
8. Nauczanie i rozwijanie mówienia. Komunikacja werbalna i niewerbalna. Techniki nauczania. Podstawowe zasady nauczania mówienia.
9. Nauczanie i rozwijanie czytania. Czytanie w nauczaniu języka obcego. Techniki.
10. Nauczanie pisowni. Podstawowe zasady. Techniki.
11. Nauczanie i rozwijanie pisania. Język pisany a język mówiony. Techniki nauczania.
12. Kontrola wyników w nauczaniu języka polskiego jako obcego. Testy językowe, ich rodzaje.
13. Podręczniki i pomoce dydaktyczne na poszczególne poziomy zaawansowania. Typy podręczników.
14. Kryteria doboru podręcznika.
15. Programy nauczania języka polskiego jako obcego. Typy programów.
16. Konstrukcja programu kursu języka polskiego jako obcego.
17. Przygotowanie konspektu zajęć. Budowa konspektu.
18. Konstrukcja lekcji języka polskiego. Fazy lekcji.
19. Kryteria oceny wypowiedzi ustnych.
20. Kryteria oceny prac pisemnych.
21. Metody nauczania na lekcjach języka polskiego.

Історія польської літератури:

1. Pierwsze polskie kroniki.
2. Ogólna charakterystyka rozwoju literatury polskiej doby Renesansu.
3. Ogólna charakterystyka twórczości M. Reja.
4. Rola J.Kochanowskiego w rozwoju polskiego Renesansu.
5. Cykl „Treny” J. Kochanowskiego.
6. Tematyka i konstrukcja „świętojańskiej pieśni o Sobótce” J. Kochanowskiego.
7. Specyfika literatury okresu baroku w literaturze polskiej. Zjawisko sarmatyzmu.
8. Twórczość W.Potockiego. Poemat „Transakcja wojny Chocimskiej”
9. J.Ch.Pasek jako przedstawiciel polskiej literatury Baroku.
10. Rozwój teatru w okresie Baroku.
11. Rozwój publicystyki w okresie Oświecenia.
12. Rozwój liryki w okresie Oświecenia.
13. Rola twórczości I.Krasickiego w rozwoju Oświecenia.

14. Tematyka i problematyka powieści I. Krasickiego.
15. Postać Stanisławowa w „Pamiętnikach” F.Karpińskiego.
16. Liryka F. Karpińskiego.
17. Specyfika dramaturgii okresu Oświecenia.
18. Poemat „Sofiówka” S.Trembeckiego.
19. Cechy polskiego romantyzmu, ramy czasowe, filozoficzne koncepcje.
20. Dyskusja klasyków z romantykami.
21. Wpływ twórczości Adama Mickiewicza na rozwój polskiego romantyzmu. „Ballady i romanse” jako manifest artystyczny i ideowy.
22. „Dziady” A. Mickiewicza jako dramat romantyczny.
23. Geneza, kompozycja, tematyka „Sonetów” Adama Mickiewicza.
24. Historia i fikcja w eposie narodowej „Pan Tadeusz”: wyjaśnienie tytułu, patriotyzmu i najważniejszych treści w pamięci, znaczenie Inwokacji.
25. Ukraina w twórczości polskich romantyków.
26. „Kordian” J.Słowackiego jako dramat romantyczny.
27. Problem romantycznego poety i poezji w dramacie „Nie-Boskakomedia” Z. Kasińskiego.
28. Znaczenie i charakterystyka ludowości w utworach polskich romantyków.
29. Ballada jako gatunek literacki (wraz z analizą poszczególnych utworów).
30. Pozytywizm jako epoka literacka: geneza nazwy, cechy, związek z filozofią, główni filozofowie i ich poglądy.
31. Ramy czasowe pozytywizmu (wydarzenia związane z początkiem i końcem epoki). Sytuacja społeczna w zaborach-
32. Główne hasła pozytywistyczne wraz z przykładami z utworów.
33. Główne cechy pozytywistyczne (użyteczność, agnostycyzm, scjentyzm, monizm przyrodniczy, determinizm, obiektywizm i inne).
34. Najważniejsze kierunki literackie/filozoficzne epoki (realizm i naturalizm), ich cechy i charakterystyka oraz realizacja w dziełach literackich.
35. Cechy powieści realistycznej, naturalistycznej, historycznej, tendencyjnej wraz z przykładami z utworów.
36. «Mowa ezopowa». «Motyw sokoła». Charakterystyka wymienionych zjawisk wraz z przykładami z utworów.
37. Dominujące gatunki doby pozytywizmu (ich cechy i charakterystyka) wraz z przykładami z utworów.
38. Małe formy (nowela, opowiadanie, obrazek, szkic, felieton) oraz powieść, szkic powieściowy.
39. Rozwój prasy i publicystyki w pozytywizmie, główne czasopisma oraz ich rola w życiu społecznym i literackim.
40. Sztuka i jej rola w drugiej połowie XIX wieku.
41. Życie i twórczość Elizy Orzeszkowej: dorobek powieściowy i nowelistyczny (periodyzacja twórczości, zbiory nowelistyczne) – tematy, problematyka, bohaterowie jako reprezentanci idei pozytywistycznych (powieści *Nad Niemnem*, *Cham*, *Marta*); nowelistyka (*A...B...C*, *Dobra pani*, *Tadeusz*, *W zimowy wieczór*, *Gloria victis*).
42. Temat powstania styczniowego w twórczości polskich pozytywistów.
43. «Kwestia żydowska» w literaturze pozytywizmu. Omówić na kilku reprezentatywnych przykładach.
44. «Kwestia kobieca» w literaturze pozytywizmu. Omówić na kilku reprezentatywnych przykładach.
45. Życie i twórczość Henryka Sienkiewicza: dorobek powieściowy (*Trylogia*, *Quo vadis*) i nowelistyczny (*Za chlebem*, *Latarnik*, *Sachem*, *Orso*, *Szkice węglem*) – tematy, problematyka, bohaterowie. Dorobek krytyczno-literacki.
46. Życie i twórczość Bolesława Prusa: dorobek powieściowy (*Lalka*, *Faraon*), nowelistyczny (*Kamizelka*, *Katarynka*, *Omyłka*, *Michałko*) – tematy, problematyka, bohaterowie. Dorobek

- krytyczno-literacki. Bolesław Prus jako dziennikarz i felietonista.
47. Kompozycja powieści *Lalka B.Prusa*, narracja w utworze.
  48. Powieść satyryczna w twórczości Jana Lema (*Wielki świat Capowic*).
  49. Życie i twórczość Adama Asnyka: dorobek poetycki – tematy, problematyka, bohaterowie (obowiązkowa analiza wierszy o różnej tematyce).
  50. Życie i twórczość Marii Konopnickiej: dorobek poetycki (obowiązkowa analiza wierszy o różnej tematyce) i nowelistyczny (*Nasza szkap, Dym, Mendel Gdański*) – tematy, problematyka, bohaterowie.
  51. Wpływ powstania styczniowego na twórczość pozytywistów w literaturze. Omówić (sięgając do biografii autorów) na kilku reprezentatywnych przykładach.
  52. Związki polskich pozytywistów z Ukrainą (osobiste i literackie; temat Ukrainy w utworach).
  53. Ogólna charakterystyka rozwoju polskiej poezji okresu dwudziestolecia międzywojennego.
  54. Ogólna charakterystyka twórczości Jana Kasprowicza.
  55. Rozwój modernizmu w literaturze polskiej. Przedstawiciele, periodyzacja okresu, tematyka utworów, gatunki literackie.
  56. Ogólna charakterystyka “ukraińskiej szkoły” polskich romantyków.
  57. Rola S.Przybyszewskiego w rozwoju polskiego modernizmu.
  58. Charakterystyczne sechy symbolicznych dramatów S. Przybyszewskiego .
  59. Recepcja twórczości S.Przybyszewskiego w literaturze ukraińskiej.
  60. Specyfika symbolicznego dramatu S. Wyspiańskiego.
  61. Rozwój liryki w okresie „Młodej Polski”.
  62. Małe utwory prozatorskie w twórczości S.Zeromskiego.
  63. Problematyka powieści S. Zeromskiego.
  64. „Teoria czystej formy” S. Witkiewicza.
  65. Charakterystyka rozwoju polskiej poezji okresu dwudziestolecia międzywojennego.
  66. Twórczość poetów grupy „Skamandr”.
  67. Nowatorstwo twórczości B. Szulca. „Sklepy cynamonowe”, „Sanatorium pod klepsydrą”.
  68. Problematyka powieści W.Gombrowicza.
  69. Specyfika konfliktu w dramatach J.Szaniawskiego.
  70. Rozwój futuryzmu w literaturze polskiej.
  71. Periodyzacja literatury współczesnej (przycząca przykłady autorów i tekstów).
  72. Pokolenia literackie we współczesnej literaturze polskiej (Kolumbowie, Pokolenie pryszczatych, Pokolenie Współczesności (56), Nowa fala, Pokolenie 76)
  73. Dramat współczesny (L. Kruczkowski, J. Szaniawski) – charakterystyka formy i podejmowanych tematów.
  74. Charakterystyka poezji polskiej 30-60 (K. Baczyński, T. Różewicz, Cz. Miłosz) lat XX wieku.
  75. Literatura faktu w polskiej literaturze współczesnej.
  76. Charakterystyka poezji polskiej 60-90 lat XX wieku (M.Białoszewski, Z. Herbert, J. Harasymowicz, S. Grochowiak, W.Szyborska).
  77. Temat II wojny światowej w polskiej prozie powojennej.
  78. Jarosław Iwaszkiewicz – najważniejsze nurty twórczości.
  79. Proza historyczna we współczesnej literaturze polskiej.
  80. Fantastyka naukowa w literaturze polskiej.
  81. Nowelistyka we współczesnej literaturze polskiej.
  82. Poezja Zbigniewa Herberta (*Nike, która się waha, Dlaczego klasycy, Przesłanie Pana Cogito*). Dyskusja z Cz. Miłoszem).
  83. Polska powieść współczesna – gatunki, techniki narracyjne, najważniejsze tematy.
  84. Getto i Holokaust w literaturze.
  85. Reportaż jako gatunek literacki.
  86. Polscy Nobliści XX wieku – charakterystyka twórczości.
  87. Znaczenie rzeczywistości i prawdy, rola fikcji i wymysłu w literaturze XX-wiecznej (*Zdążyć*

- przed Panem Bogiem, Medaliony, Inny świat*) Z.Nałkowskiej.
88. Charakterystyka twórczości S.Vincenza – („Na wysokiej Połoninie”).
  89. Działalność Jerzego Gedrojca na rzecz kultury polskiej
  90. Pokolenie Kołumbów" i jego rola w rozwoju literatury polskiej.
  91. Tematyka i problematyka współczesnej polskiej noweli (J. Andrzejewski, M. Hłasko, J. Iwaszkiewicz).
  92. Specyfika rozwoju współczesnej polskiej powieści (P. Hulle, S. Chwin, A. Libera, D. Masłowska).
  93. Ogólna charakterystyka twórczości O.Tokarczuk.

Методика викладання літератури:

1. Вивчення біографії письменника у школі.
2. Аналіз тексту «слідом за автором».
3. Етапи роботи над літературним твором.
4. Різновиди письмових робіт на уроках літератури.
5. Уроки розвитку зв'язного мовлення.
6. Основні етапи роботи над епічним твором
7. Методика організації й проведення позакласної роботи зі світової літератури.
8. Пообразний шлях аналізу художнього твору.
9. Інноваційні технології. Їх місце у структурі уроку.
10. Розвиток усного та писемного мовлення у процесі вивчення літератури.
11. Уроки додаткового читання. Основні вимоги до їхнього проведення.
12. Основні вимоги до сучасного уроку літератури.
13. Методичні ідеї Ю. І. Султанова у сучасній методиці.
14. Професійні та особисті якості учителя-словесника.
15. Традиційні та нетрадиційні завдання з розвитку зв'язного мовлення.
16. Ігрові завдання у структурі уроку літератури.
17. Різновиди кабінетів зарубіжної літератури та їх функції.
18. Аналіз «слідом за автором» у роботі з текстом.
19. Етапи підготовки до сприйняття художнього твору.
20. Теорія літератури на уроках.
21. Критерії оцінювання досягнень школярів.

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА БАКАЛАВРА

Вимоги до написання та оформлення

Докладні вимоги до написання, оформлення, підготовки до захисту та захисту кваліфікаційної роботи бакалавра подано в [«Методичних рекомендаціях до написання та захисту дипломної роботи за першим \(бакалаврським\) рівнем вищої освіти»](https://nmv.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/118/2019/03/рекомендації-до-бакалаврських-робіт.pdf) (схвалених на засіданні Науково-методичної ради ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» 14 червня 2018 р. (протокол № 7), що знаходяться у вільному доступі на сайті Університету: <https://nmv.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/118/2019/03/рекомендації-до-бакалаврських-робіт.pdf>.

Кваліфікаційна робота складається з таких структурних елементів:

1. *Титульна сторінка роботи.*
2. *Зміст.* Зміст подають на початку роботи. Він містить найменування та номери початкових сторінок вступу, усіх розділів, підрозділів та пунктів, висновків, списку використаних джерел, додатків.
3. *Перелік умовних позначень* (за необхідності). Такий перелік вводиться, якщо в роботі вжита специфічна термінологія, маловідомі скорочення, нові символи тощо. Перелік друкується двома колонками, у яких ліворуч за абеткою наводять скорочення, праворуч – їхня детальна інтерпретація. Якщо спеціальні терміни, символи, позначення повторюються менше трьох разів, перелік не складають, а їх розшифрування наводять у тексті при першому згадуванні.

4. *Вступ*. Обсяг вступу не повинен перевищувати 2-3 сторінки. У вступі розкривається сутність наукової проблеми та її значущість, стан розробки й обґрунтування необхідності проведення дослідження та подається загальна характеристика роботи у такій послідовності:

Актуальність теми. Автор визначає науково-практичну та суспільну значущість теми наукового дослідження. Висвітлення актуальності не повинно бути багатослівним. Обов'язково потрібно зазначити роль автора у виконанні цих науково-дослідних завдань.

Об'єкт дослідження – це процес або явище, яке породжує проблемну ситуацію.

Предмет дослідження міститься в межах об'єкта і становить частину від цілого (тобто об'єкта). Об'єкт і предмет співвідносяться як загальне і часткове.

Мета і завдання дослідження. Формулюється мета роботи і завдання, які необхідно вирішити для досягнення поставленої мети. Мета – це кінцевий науковий результат, якого прагне досягти автор роботи у процесі власного дослідження. Завдання дослідження повинні розкривати мету і формуються переліком дій: «вивчити...», «проаналізувати...», «встановити шляхи...», «обґрунтувати...», «визначити...», «виявити сутність...», «узагальнити...», «сформулювати пропозиції...» та інші. Назви розділів мають відповідати конкретним завданням і результатам дослідження.

Стан наукової розробки. У вказаній частині вступу необхідно дати коротку характеристику найновішої наукової літератури та джерел, що висвітлюють досліджувану проблематику.

Методи дослідження вказують на шляхи досягнення мети та розв'язання поставлених у роботі завдань, свідчать про достовірність та вірогідність отриманих наукових результатів.

Апробація результатів (за наявності). Якщо автор брав участь у наукових конференціях, семінарах, засіданнях наукового гуртка і з оголошенням результатів своєї роботи та має цьому підтвердження (опубліковані тези, статті або програма конференції за темою роботи, у якій студент брав участь), слід зазначити загальну кількість конференцій, їх назву, рік та місце проведення, а також вказати кількість публікацій із цієї теми.

Структура роботи. У цьому підпункті вказується, що робота складається зі вступу, певної кількості розділів, висновків, списку використаних джерел (вказується кількість), кількість таблиць, рисунків та додатків.

5. *Основна частина*. Основна частина дипломної роботи може складатися з розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів. Головні вимоги до наукового викладу результатів – точність, чіткість, стислість. Кожний розділ починають з нової сторінки. В основних розділах дипломної роботи автор подає огляд літератури за темою та обґрунтовує вибір напряму досліджень, наводить методи вирішення задач та їх порівняльні характеристики, описує хід дослідження, з вичерпною повнотою викладає результати власних досліджень, якщо вони одержані. Автор повинен дати оцінку повноти вирішення поставлених задач, оцінку достовірності одержаних результатів та порівняти одержані результати з аналогічними результатами вітчизняних та зарубіжних дослідників, обґрунтувати необхідність додаткових досліджень. Розділи повинні мати бібліографічні посилання на літературу, що дозволяє аналізувати власні дані та порівнювати їх з даними інших джерел.

6. *Висновки* повинні містити чіткий виклад найбільш важливих результатів дослідження з пропозиціями та побажаннями щодо подальшого дослідження певної теми. Важливо, щоб сформульовані висновки відповідали поставленим завданням (!!!). У висновках необхідно зазначити не тільки позитивне, що вдалося виявити в результаті вивчення теми, але й проблемні питання, а також конкретні рекомендації щодо їхнього усунення.

7. *Список використаних джерел*. З кількох можливих способів упорядкування матеріалу у списку (за алфавітом, за видом джерела) найбільш вживаним є розміщення прізвищ авторів або назв творів за алфавітом. Кількість використаних джерел може бути

не менше 35. Якщо список містить джерела, записані як кириличними літерами, так і латинськими, то спочатку потрібно подавати ті, які записані кирилицею, а потім латиницею (за алфавітом). Приклади оформлення використаної літератури згідно з ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання» з урахуванням правок (код УКНД 01.140.40) детально подані на <http://lib.pu.if.ua>.

8. *Додатки.* За необхідності до додатків доцільно включити допоміжний матеріал (при його великій кількості та неможливості подати у тексті), необхідний для повноти сприйняття роботи.

Правила оформлення кваліфікаційної роботи

Оформлення кваліфікаційної роботи має відповідати загальним вимогам до наукових робіт. Текст роботи набирають на комп'ютері через 1,5 міжрядкові інтервали (29-30 рядків на сторінці), друкують за допомогою принтера на одному боці аркуша білого паперу формату А4 (210x297 мм), шрифт текстового редактора – Word Times New Roman, розмір 14 мм. Поля: зліва – не менше 25 мм, справа – не менше 15 мм, зверху і знизу – не менше 20 мм. Шрифт друку повинен бути чітким, щільність тексту однаковою. Обсяг і форма написання кваліфікаційної роботи має містити, як правило, 25-30 сторінок основного тексту роботи, кількість використаних джерел – не менше 25. Посилання в тексті наводять у квадратних дужках із зазначенням джерела та сторінки, а саме: [32, с. 85].

Захист кваліфікаційної роботи

На захист бакалаврських робіт у екзаменаційну комісію подають: – зброшурований примірник бакалаврської роботи з висновком завідувача кафедри про допуск до захисту; – письмовий відгук керівника з характеристикою діяльності випускника під час виконання роботи без зазначення оцінки; – письмова рецензія на кваліфікаційну роботу з зазначенням рекомендованої оцінки.

Захист проводиться на відкритому засіданні ЕК за участю не менш ніж половини її складу за обов'язкової присутності голови комісії.

Процедура захисту включає: – доповідь студента про зміст роботи; – запитання до автора; – оголошення відгуку наукового керівника та рецензії; – відповіді студента на запитання членів ЕК та осіб, присутніх на захисті; – заключне слово студента; – рішення комісії про оцінку роботи.

6. Система оцінювання атестації

Загальна система оцінювання курсу	Оцінювання здійснюється за національною ECTS шкалою оцінювання на основі 100-бальної системи. (Див.: пункт „9.3. Види контролю” «Положення про організацію освітнього процесу та розробку основних документів з організації освітнього процесу в ДВНЗ „Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника”»: URL: https://nmv.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/118/2018/04/Polozhennia-pro-orhanizatsiiu-osvitnoho-protseesu-ta-rozrobku-osnovnykh-dokumentiv-z-orhanizatsii-osvitnoho-protseesu-v-DVNZ-«Prykarpatskyi-natsionalnyi-universytet-imeni-Vasyliia-Stefanyka».pdf). Загальні 100 балів включають: по 25 балів за кожен предметну складову
Умови допуску до підсумкового контролю	Виконання навчального плану в повному обсязі

7. Політика доброчесності

Жодні форми порушення академічної доброчесності не толеруються. У випадках таких подій – реагування відповідно до [Положення 1](#) і [Положення 2](#).

При написанні кваліфікаційної роботи студент повинен керуватися положеннями Закону України «Про освіту», Закону України «Про вищу освіту», положеннями навчально-методичної документації, розробленої ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» та факультетом (інститутом), Кодексом честі ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», Положенням про запобігання академічному плагіату та іншим порушенням академічної доброчесності у навчальній та науково-дослідній роботі студентів ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», методичними вказівками до виконання, оформлення та захисту кваліфікаційних робіт, розробленими випусковою кафедрою слов'янських мов ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника».

У процесі написання кваліфікаційної роботи студент зобов'язаний: з повагою ставитися до авторських прав інших осіб, дослідження яких він використовує при виконанні кваліфікаційної роботи; коректно застосовувати інформацію з інших джерел, здійснюючи належне цитування; не допускати проявів академічної недоброчесності, серед яких академічний плагіат, фабрикація, фальсифікація тощо.

8. Рекомендована література

Польська мова:

1. Grzegorzczkova R. Wprowadzenie do semantyki języka, Warszawa 2002, 182 s.
2. Grzegorzczkova R. Wstęp do językoznawstwa, Warszawa 2008, 210 s.
3. Język polski. Kompendium / red. Derwojedowej M., Karaś H., Kopcińskiego D., Warszawa 2005, 933 s.
4. Jodłowski J. Zasady interpunkcji. Kraków, 2002. 293 s.
5. Maciołek M., Tambor J. Głoski polskie. Przewodnik fonetyczny dla cudzoziemców i nauczycieli uczących języka polskiego jako obcego, Katowice 2018, 133 s.
6. Markowski A. Język polski. Poradnik prof. Markowskiego. Problemy językowe i gramatyczne współczesnego Polaka, Warszawa 2007, 301 s.
7. Mędał S. Język polski dla obcokrajowców. Polski od poziomu B1 i wzwyż. Gramatyka i składnia ze 192 ćwiczeniami kreatywnymi, Kraków 2015, 346 s.
8. Nagórko A. Podręczna gramatyka języka polskiego, Warszawa, 2010, 335 s.
9. Ostaszewska D., Tambor J., Fonetyka i fonologia współczesnego języka polskiego. Warszawa 2002, 142 s.
10. Ostaszewska D., Tambor J., Fonetyka i fonologia współczesnego języka polskiego. Warszawa 2012, 142 s.
11. Seretny A., Lipińska E. ABC metodyki nauczania języka polskiego jako obcego, Warszawa, 2016, 332 s.
12. Steffen-Batogowa M. Struktura akcentowana języka polskiego, Warszawa-Poznań, 2000, 328 s.
13. Wiśniewski M. Zarys fonetyki i fonologii współczesnego języka polskiego, Toruń 1997.

Словники польської мови:

1. Bańko M. Słownik dobrego stylu, czyli wyrazy które się lubią. Warszawa, 2009. 475 s.
2. Bańko M. Słownik dobrego stylu, czyli wyrazy które się lubią. Warszawa, 2011. 475 s.
3. Bańko M. Słownik onomatopei, czyli wyrazów dźwięko- i ruchonaśladowczych. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2009. 219 s.
4. Bańko M., Drabik L., Wiśniakowska L. Słownik spolszczeń i zapożyczeń. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2007. 388 s.
5. Bąba S., Dziamska G., Liberek J. Podręczny słownik frazeologiczny języka polskiego. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 1999. 774 s.
6. Dąbrowska A. Słownik eufemizmów polskich, czyli w rzeczy mocno, w sposobie łagodnie. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2009. 328 s.
7. Dąbrówka A., Geller E. Słownik antonimów. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2001. 874 s.

8. Dąbrowka A., Geller E., Turczyn R. Słownik synonimów. Warszawa, 2001. 450 s.
9. Długosz-Kurczabowa K. Słownik etymologiczny języka polskiego. Warszawa, 2006. 658 s.
10. Drabik L. Słownik języka polskiego. L. Drabik, A. Kubiak-Sokół, E. Sobol, L. Wiśniakowska. Warszawa : Wyd-wo Naukowe PWN, 2011. 1357 s.
11. Dutka W., Gajewska B., Willman A. Słownik ortograficzny z zasadami gramatyki. Warszawa – Bielsko-Biała, 2008. 599 s.
12. Encyklopedia języka polskiego / Pod red. S. Urbańczyka i M. Kucały, Wyd. 3-cie, pop. i uzup.. Wrocław, Warszawa, Kraków. 1999.
13. Gajewska B., Pawlus M. Słownik synonimów i antonimów. Bielsko-Biała, 2004. Wyd. III. 505 s.
14. Grzenia J. Słownik imion. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2008. 362 s.
15. Grzenia J. Słownik nazw własnych. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2007. 386 s.
16. Holly K., Żółtak A. Słownik wyrazów zapomnianych, czyli słownictwo naszych lektur. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2001. 445 s.
17. Kita M., Polański E. Słownik paronimów, czyli wyrazów mylonych. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2008. 230 s.
18. Kłosińska A. Słownik ortograficzny. Warszawa, 2005. 843 s.
19. Kłosińska A. Wielki słownik frazeologiczny z przysłówkami. A. Kłosińska, E. Sobol, A. Stankiewicz, Warszawa : Wyd-wo Naukowe PWN, 2009. 840 s.
20. Kononenko I., Mytnik I., Wasiak E. Słownik tematyczny polsko-ukraiński. Warszawa, 2010. 550 s.
21. Kopaliński W. Słownik eponimów czyli wyrazów odmiennych. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2008. 290 s.
22. Kopaliński W. Słownik wydarzeń pojęć i legend XX wieku. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2008. 527 s.
23. Kopaliński W. Słownik wyrazów obcych i zwrotów obcojęzycznych z almanachem. Warszawa. Wyd. XXV. 2000. 664 s.
24. Kopaliński W. Słownik symboli. Warszawa: Wiedza Powszechna, 1990. 509 s.
25. Mędak S. Praktyczny słownik łączliwości składniowej czasowników polskich. Kraków, 2011. 771 s.
26. Mędak S. Słownik odmiany rzeczowników polskich. UNIVERSITAS, Kraków, 2001, Wyd. I. 321 s.
27. Müldner-Nieckowski P. Wielki słownik frazeologiczny języka polskiego. Warszawa, 2003. 1088 s.
28. Nowe słownictwo polskie: materiały z prasy lat 2001 – 2005. Cz. 1 A – D / red. T. Smółkowej. Kraków : Lexis, 2010. 135 s.
29. Nowy słownik ortograficzny. Warszawa, 2003. 942 s.
30. Nowy słownik poprawnej polszczyzny / red. Markowskiego A. Warszawa, 2000. 1786 s.
31. Saloni Z., Gruszczyński W., Woliński M., Wołosz R. Słownik gramatyczny języka polskiego. Podstawy teoretyczne. Instrukcja użytkownika. Warszawa, 2007. 175 s.
32. Skorupka S. Słownik frazeologiczny języka polskiego, w 2 t, Warszawa, 1974. T. 2. 906 s.
33. Słownik frazeologiczny. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2005. 654 s.
34. Słownik języka polskiego, w 11 t. / pod red. W. Doroszewskiego. Warszawa : Państwowe Wyd-wo „Wiedza Powszechna”, 1959. T. 2. 1050 s.
35. Słownik języka polskiego. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2007. A-Ó. 521 s.
36. Słownik języka polskiego. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2007. A-Ó. 598 s.
37. Słownik wyrazów blizkoznaczących. Warszawa, 1998. Wyd. VII. 480 s.

38. Wielki słownik polsko-ukraiński, ukraińsko-polski z rozszerzoną terminologią współczesnego biznesu 200000 wyrażeń. Warszawa, 2008. 1797 s.
39. Zimny R., Nowak P. Słownik polszczyzny politycznej po roku 1989. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN. 2009. 360 s.

Методика викладання польської мови:

1. Bańko M. Polszczyzna na co dzień, PWN 2006.
2. Bańkowska E., Mikołajczuk A. Praktyczna stylistyka nie tylko dla polonistów. Warszawa, 2003.
3. Bartmiński J. Współczesny język polski, (hasła: ustna odmiana języka, język ustny a pisany, styl potoczny, styl urzędowy, styl artystyczny, styl naukowy, nowomowa, styl naukowy, terytorialne odmiany polszczyzny, środowiskowe i zawodowe odmiany języka, gatunkowe wzorce wypowiedzi, akty mowy). Lublin, 2001.
4. Bartmiński J. Styl potoczny jako centrum systemu stylowego języka, „Poradnik językowy”, 1999. Z.1-2-S.10 – 23.
5. Gajda S. Najnowsze dzieje języków słowiańskich. *Język polski*, 2001.
6. Gajda S. Przewodnik po stylistyce polskiej. Opole, 2005.
7. Haxel K. Życiorys inaczej... „*Polonistyka*”. 1994. nr 8.
8. Jedliński R. Gatunki publicystyczne w szkole średniej. WSiP, 1984.
9. Lipińska E. Pisać jak z nut. Kraków, 2018.
10. Markowski A. Polszczyzna końca XX wieku. Warszawa, 1992.
11. Nieckula F. Język ustny a język pisany. *Encyklopedia kultury polskiej XX wieku. Współczesny język polski*. T.II / red. J. Bartmińskiego. Wrocław, 1993.
12. Paduczewa J. O strukturze akapitu. *O spójności tekstu* / red. R. Mayenowa, Wrocław.
13. Programy nauczania języka polskiego jako obcego. Poziomy A1-C2. / red. W. Miodunka. Kraków, 2016.
14. Puzynina J. Słowo-wartość-kultura. Lublin, 1997.
15. Nauka o języku dla polonistów / red. S. Dubisz, 1999.
16. Ruszer A. Oswoić tekst. Kraków, 2016.
17. Seretny A., Lipińska E. ABC metodyki nauczania języka polskiego jako obcego. Warszawa, 2016. 332 s.
18. Wierzbicka E., Wolański A. Zdunkiewicz D. Podstawy stylistyki i retoryki. Warszawa, 2008.
19. Wróblewski P. Odmiany stylowe współczesnej polszczyzny... „*Prace filologiczne*”. 1988.
20. Zaśko-Zielińska M. Sztuka pisania. PWN. 2008
21. Zdunkiewicz-Jedynak D. Stylistyka polska. Ćwiczenia. PWN 2018 (5B)
22. Zdunkiewicz-Jedynak D. Wykłady ze stylistyki. PWN 2017(5A)

Історія польської літератури:

1. Булаховська Ю. Спадкоємність і новаторство сучасної польської поезії. – К.: Наукова думка, 1979. – 176 с.
2. Булаховська Ю. Творчість Л. Стафа і стильові пошуки польської поезії першої половини XX ст. – К.: Наукова думка, 1970. – 179 с.
3. Вєрвєс Г. Головні проблеми українсько-польських літературних взаємин XIX ст. – К.: Держлітвидав. України, 1958. – 246 с.
4. Петрухіна Л.Е. Історія польської літератури: Конспект лекцій і завдання. Львів, 2006.
5. Біалкозowicz B. Z dziejów wzajemnych polsko-rosyjskich związków literackich w XIX wieku. – Warszawa, 1971. – 305 s.
6. Bobrownicka M. Modernizm w literaturach słowiańskich (zachodnich i południowych) – Wrocław, 1975. – 158 s.
7. Bujnicki T. Pozytywizm : podręcznik literatury dla klasy drugiej szkoły średniej. Warszawa : Wydawnictwa szkolne i pedagogiczne, 1992. 368 s. (1995. 335 s).

8. Czapliński P. Wyzwania prozy polskiej lat dziewięćdziesiątych. URL: [https://www.msz.gov.pl/resource/9f934e6b-0a8a-4d4a-9935-28154b4ef1bf\(dostęp: 01.01.2019\)](https://www.msz.gov.pl/resource/9f934e6b-0a8a-4d4a-9935-28154b4ef1bf(dostęp: 01.01.2019))
9. Czapliński P., Śliwiński P. Literatura polska 1976-1998. Przewodnik po poezji I prozie. Kraków 2002. 428 s.
10. Epoki literackie: Barok. Red. S. Żurawski. Warszawa, 2008.
11. Hernas Cz. Barok. Warszawa, 1998.
12. Hutnikiewicz A. Młoda Polska. – Warszawa, 1996. – 484 s.
13. Ichnatowicz E. Literatura polska drugiej połowy XIX wieku (1864-1914) : podręcznik. Warszawa : TRIO, 2000. 359 s.
14. Jarzębski J., Proza Dwudziestolecia, Kraków 2006.
15. Kulczycka-Saloni J. Pozytywizm. *Literatura polska*. Warszawa : Państwowe wydawnictwo naukowe. 1990. S. 265–548.
16. Kostkiewiczowa T. Klasycyzm, sentymentalizm, rokoko. Szkice o prądach literackich polskiego Oświecenia. Warszawa, 1975.
17. Kowalczykowska A. Romantyzm. Nowe spojrzenie. Warszawa : Sentor, 2008. 284 s.
18. Kowalczykowska A., Bachórz J. Słownik literatury polskiej XIX wieku. Wrocław – Warszawa – Kraków : Zakład Narodowy im. Ossolińskich, 1992. 1112 s.
19. Krzyżanowski J. Neoromantyzm polski (1890 – 1918). – Wrocław – Warszawa – Kraków. – 1963. – 268 s.
20. Kwiatkowski J., Dwudziestolecie międzywojenne, Warszawa 2000 (lub inne wydania).
21. Lektury polonistyczne: Średniowiecze, renesans, barok. T. 1. Red. A. Borowski, J. S. Gruchała. Kraków, 1997.
22. Literatura polska Dwudziestolecia międzywojennego- https://pl.wikipedia.org/wiki/Literatura_polska_%E2%80%9393_dwudziestolecie_mi%C4%99dzywojenne.
23. Majda J. Okresy literackie. Warszawa, 1990.
24. Makowiecki A. Młoda Polska. – Warszawa , 1981.– 351 s.
25. Matuszewski Ryszard. *Literatura polska 1939-1991*. Warszawa, 1992. 503 s.
26. Morelowski M., Znaczenie baroku wileńskiego XVIII. stulecia, Wilno 1940 r.
27. Sztuka baroku, red. Rolf Toman, Köln: Könemann 2000
28. Sztuka Świata, t. 7, praca zbiorowa, Wydawnictwo „Arkady”, 1994 r.
29. Cynarski Stanisław, Sarmatyzm – ideologia i styl życia, [w:] Polska XVII wieku. Państwo – społeczeństwo – kultura, pod red. J. Tazbira, Wiedza Powszechna, Warszawa 1969.
30. Wisława Szymborska – tajemnicza, ale uwielbiana URL: [http://przewodnikpoetycki.amu.edu.pl/encyklopedia/wislawa-szymborska\(dostęp: 01.01.2019\)](http://przewodnikpoetycki.amu.edu.pl/encyklopedia/wislawa-szymborska(dostęp: 01.01.2019)).
31. Tadeusz Borowski. *Primo Levi. Przepisywanie literatury Holocaustu* URL: [http://www.academia.edu/10334442/Tadeusz_Borowski_Primo_Levi_Przepisywanie_literatury_Holocaustu\(dostęp: 01.01.2019\)](http://www.academia.edu/10334442/Tadeusz_Borowski_Primo_Levi_Przepisywanie_literatury_Holocaustu(dostęp: 01.01.2019))

Методика викладання літератури:

1. Dialog w literaturach i językach słowiańskich. Opole, 2003.
2. Мірошніченко Л. Ф. Методика викладання світової літератури в середніх навчальних закладах: підручник. Київ:ВД «Слово», 2010. 432 с.
3. Штейнбук Ф. М. Методика викладання зарубіжної літератури в школі : навч. посіб. Київ: Кондор, 2007. 316 с.
4. Султанов Ю. И. Психолого-педагогічні основи розвитку літературної творчості та уяви школярів. *Джерела. Науково-методичний вісник*. 1996. № 3. С. 15-22.

5. Волошина Н. Й. Наукові основи методики літератури: Посібник. Київ: Ленвіт, 2002. 344 с.
6. Неділько В. Я. Методика викладання української літератури в середній школі : підручник. Київ: Вища школа, 1978. 248 с.
7. Токмань Г. Л. Методика навчання української літератури в середній школі : підручник. Київ: «Академія», 2012. 312 с.
8. Клименко Ж. В. Теорія і технологія вивчення перекладних художніх творів у старших класах загальноосвітньої школи. Київ: Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2006. 340 с.
9. Куцевол О. М. Методика викладання української літератури (креативно-інноваційна стратегія). Київ: Освіта України, 2009. 494 с.
10. Мартинець А. М. Позакласна робота з зарубіжної літератури [Текст]: посібник для вчителя. Київ: А.С.К., 2004. 144 с.
11. Мартинець А. М. Сучасний урок зарубіжної літератури [Текст]: посібник для вчителя. Харків: Видавнича група «Основа», 2005. 170 с.
12. Мартинець А. М. Методика викладання зарубіжної літератури. [Текст]: методичний посібник для самопідготовки студента. Івано-Франківськ, 2010. 103 с.
13. Мацевко-Бекерська Л. В. Методика викладання світової літератури: Навчально-методичний посібник. Львів: ЛНУ імені Івана-Франка, 2011. 320 с.
14. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання: науково-методичний посібник; [за ред. О. І. Пометун]. Київ: АСК, 2004. 192 с.
15. Професія – вчитель літератури: Словник-довідник [упор. Т. Чередник]. Тернопіль: Мандрівець, 2009. 140 с.
16. Методика викладання літератури: Термінологічний словник [за ред. А. Л. Ситченко]. Київ: Видавничий дім «Ін Юре», 2008. 132 с.
17. Ситченко А. Навчально-технологічна концепція літературного аналізу. Київ: Ленвіт, 2004.

Кафедра слов'янських мов

Кафедра світової літератури і порівняльного літературознавства